

Nr 361.

Godkänd av första kammaren den 15 juni 1917.

Godkänd av andra kammaren den 13 juni 1917.

Riksdagens skrivelse till Konungen, angående förordning om rätt att vid taxering för inkomst åtnjuta avdrag för erlagd tonnageavgift.

(Bevillningsutskottets memorial nr 65.)

Till Konungen.

Genom förordningen den 17 juni 1916 om tonnageavgift pålades rederinäringen för samma år en avsevärd extra avgift till det allmänna.

Med bifall till väckt motion har riksdagen nyligen beslutit, att tonnageavgift skall utgå även för 1917 enligt i huvudsak samma grunder som de förra året tillämpade.

Vid avgivande av innevarande års deklARATIONER hava vederbörande givetvis ställts inför frågan om rätten att vid beräkningen av den beskattningsbara inkomsten avdraga erlagd tonnageavgift. Enligt vad som inhämtats torde de skattskyldiga tämligen allmänt hava betraktat denna avgift såsom en kostnad för rörelsen och på den grund gjort avdrag för densamma. Emellertid lära bland taxeringsmyndigheterna meningarna vara delade om befogenheten av sådant avdrag. På vissa håll synes man vilja i förevarande avseende likställa tonnageavgiften med vanliga kronoutskylder, som ju icke få avdragas beträffande vare sig bevillingstaxeringen eller taxeringen till inkomst- och förmögenhetsskatt.

Utän att ingå på någon tolkning av gällande lag håller riksdagen före, att i varje fall billigheten kräver, att tonnageavgiften i taxeringsavseende betraktas såsom en driftskostnad för rörelsen eller för att begagna uttryckssättet i 11 § 2 mom. bevillningsförordningen och 9 § förordningen om inkomst- och förmögenhetsskatt, en utgift för inkomstens förvärvande

och bibehållande. Enligt stadgad praxis hava till sådana utgifter hänförs skogsaccis, sockerskatt, maltskatt, avgift för tillverkning och försäljning av brännvin m. fl. dylika avgifter till det allmänna, pålagda viss näringsverksamhet. Det synes icke vara motiverat att behandla tonnageavgiften anorlunda.

Då det emellertid, såsom antytts, yppats olika åsikter härutinnan, har riksdagen ansett det till vinnande av enhetlig tillämpning erforderligt, att det uttryckligen stadgas, att tonnageavgift skall vara hänförlig till avdrag, varom i nyssnämnda författningsrum förmåles. Med avseende å tonnageavgiftens provisoriska karaktär torde lämpligaste formen vara, att en särskild förordning i ämnet utfärdas.

Av den rådande osäkerheten i uppfattningen om gällande lag på förevarande punkt lärer beträffande årets taxering hava följt eller följa, att en del skattskyldiga antingen själva underlåtit att göra avdrag eller ock av taxeringsmyndigheten förvägrats eller komma att vägras avdrag. Det synes rättvist, att även åt dessa beredes tillfälle till rättelse häruti och att berörda förordning för sådant ändamål göres tillämplig omedelbart. De skattskyldiga skulle då hava att i besvär över taxeringen påyrka ifrågavarande avdrag med åberopande av den nya förordningen. Den väg, som härvid skulle stå dem öppen å orter, där taxeringsnämnderna redan slutat sitt arbete för året, vore klagan hos prövningsnämnderna. Nu kan emellertid tänkas, att många icke kunna få kännedom om den nya förordningen i tillräckligt god tid för att kunna föra sådan talan. Riksdagen har därför ansett de särskilda förhållandena i denna sak för 1917 påkalla en extraordinär besvärsmätt eller rätt till omedelbar talan hos kammarrätten inom den tid och på det sätt, som stadgas i 49 § förordningen om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering.

Under åberopande av det ovan anförda får riksdagen anhålla att Eders Kungl. Maj:t ville snarast möjligt utfärda följande

Förordning om rätt att vid taxering för inkomst åtnjuta avdrag för erlagd tonnageavgift.

Härigenom förordnas som följer:

1 §.

En var, som för år 1916 eller 1917 erlagt tonnageavgift, vare berättigad att vid taxering enligt gällande bevillningsförordning och förord-

ning om inkomst- och förmögenhetsskatt av inkomst genom rederirörelse åtnjuta avdrag för beloppet av för det nästföregående året erlagd tonnageavgift såsom en driftkostnad för rörelsen.

2 §.

Har någon, som icke vid taxering år 1917 erhållit avdrag för tonnageavgift, underlåtit att i vederbörlig ordning överklaga sin taxering, äge ändock i fråga om rätten till sådant avdrag anföra besvär hos kamrarrätten inom den tid och på det sätt, som i 49 § förordningen om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering stadgas.

Denna förordning träder i kraft dagen efter den, då förordningen, enligt därå meddelad uppgift, från trycket utkommit i Svensk författningssamling.

Stockholm den 15 juni 1917.

Med undersåtlig vördnad.
